

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 79/2025-14

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ladislava Duditša a sudcov Libora Duľu (sudca spravodajca) a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej URBAN & PARTNERS s.r.o., advokátska kancelária, Červeňova 15, Bratislava, proti postupu Mestského súdu Bratislava IV (pôvodne Okresného súdu Bratislava I) v konaní sp. zn. B1-11Csp/43/2017 (pôvodne sp. zn. 11Csp/43/2017) v čase po právoplatnosti nálezů Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II. ÚS 107/2024-46 zo 14. mája 2024 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky, skutkový stav veci a argumentácia sťažovateľky

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 12. februára 2025 domáha vyslovenia porušenia svojich základných práv na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a podľa čl. 47 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“) postupom mestského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. B1-11Csp/43/2017 v čase po právoplatnosti nálezů ústavného súdu č. k. II. ÚS 107/2024-46 zo 14. mája 2024. V petite podanej ústavnej sťažnosti sťažovateľka ústavnému súdu navrhla, aby nálezom vyslovil porušenie označených základných práv, priznal jej primerané finančné zadosťučinenie vo výške 7 000 eur a náhradu trov konania.

2. Z obsahu nálezů ústavného súdu č. k. II. ÚS 107/2024-46 zo 14. mája 2024 právoplatného 23. mája 2024 vyplýva, že sťažovateľka sa žalobou z 3. júla 2017 na okresnom súde domáhala určenia, že úverová zmluva uzatvorená s obchodnou spoločnosťou 365.bank, a. s. (jej právnym predchodcom je Poštová banka, a. s.), z 10. novembra 2011, na ktorej podklade jej bol poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 8 500 eur, je bezúročná a bez poplatkov v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov

a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Postupu okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 11Csp/43/2017 sťažovateľka nad rámec ňou vymedzeného predmetu konania (aktuálna časová lokalizácia prietahového postupu, ako je uvedená v predchádzajúcom odseku) vytkla prietahy s celkovou dĺžkou konania v trvaní 6 rokov a 7 mesiacov, v rámci ktorej okresný súd nariadil prvé pojednávanie až na 5. marec 2024, jeho postup bol neefektívny a nesústredený a v dlhých časových úsekoch bol absolútne nečinný (od 7. februára 2018 do 21. februára 2020 a od roku 2020 do 8. januára 2024). Ústavný súd v náleze č. k. II. ÚS 107/2024-46 zo 14. mája 2024 vyslovil porušenie základných práv sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 38 ods. 2 listiny, práv podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a čl. 47 charty, prikázal mestskému súdu v konaní vedenom pod sp. zn. B1-11Csp/43/2017 konať bez zbytočných prietahov, priznal jej primerané finančné zadosťučinenie vo výške 4 000 eur a náhradu trov konania vo výške 1 285,13 eur.

3. Sťažovateľka v podanej ústavnej sťažnosti poukázala na to, že mestský súd v konaní sp. zn. B1-11Csp/43/2017 v čase po právoplatnosti nálezu ústavného súdu č. k. II. ÚS 107/2024-46 zo 14. mája 2024 postupuje prietahovo, keďže jeho postup podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) trvá ku dňu podanej ústavnej sťažnosti už 9 mesiacov, keď celkovo konanie trvá 7 rokov a 7 mesiacov od podania návrhu na okresnom súde, a to aj napriek tomu, že napadnuté konanie nadobudlo po predmetnom náleze ústavného súdu status prioritného konania. Sťažovateľka si je vedomá skutočnosti, že ústavný súd v náleze č. k. II. ÚS 107/2024-46 zo 14. mája 2024 už raz posúdil dĺžku napadnutého konania od podania návrhu do času podanej ústavnej sťažnosti, ale aj napriek tomu trvá na tom, aby ústavný súd zohľadnil pri posúdení aktuálneho prietahu v napadnutom konaní aj celkovú dĺžku konania s akcentom, že za vyčítanú dĺžku napadnutého konania v plnej miere zodpovedá mestský súd.

4. Z obsahu samotnej ústavnej sťažnosti vyplýva, že mestský súd v čase po právoplatnosti nálezu ústavného súdu č. k. II. ÚS 107/2024-46 zo 14. mája 2024 vo veci samej rozhodol rozsudkom č. k. B1-11Csp/43/2017-329 z 25. júna 2024, proti ktorému podala sťažovateľka 22. augusta 2024 odvolanie. V rámci postupu mestského súdu podľa § 262 ods. 2 CSP bolo mestskému súdu 16. októbra 2024 doručené vyjadrenie protistrany k sťažovateľkou podanému odvolaniu, 21. novembra 2024 replika sťažovateľky a 12. februára 2025 bolo sťažovateľke doručené vyjadrenie protistrany k jej replike.

5. Sťažovateľka v podanej ústavnej sťažnosti poukázala na to, že mestský súd od podania odvolania 22. augusta 2024 do času podania ústavnej sťažnosti „neukončil vykonávanie úkonov spojených s doručovaním písomností medzi sporovými stranami a zároveň do dnešného dňa nebola vec predložená Krajskému súdu v Bratislave na rozhodnutie, pričom od podaného odvolania sťažovateľky k dnešnému dňu ubehlo viac ako 5 mesiacov a 3 týždňov.“, pričom tento časový úsek konania nezodpovedá imperatívu vyslovenému mestskému súdu ústavným súdom, a to konať bez zbytočných prietahov, v dôsledku čoho tak jej právna neistota nielenže trvá, ale aj „existovať bude, pretože po vykonaní všetkých úkonov spojených s odvolaním bude potrebné spisový materiál predložiť odvolaciemu súdu na rozhodnutie, ktorý bude taktiež potrebovať nevyhnutný čas na rozhodnutie vo veci samej.“.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

6. Ústavný súd v súlade s § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť, pričom posudzoval, či jej prijatiu na ďalšie konanie nebránia dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

7. Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu je účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy v jeho všeobecnom poňatí odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia príslušného štátneho orgánu (I. ÚS 582/2015, I. ÚS 54/2016, I. ÚS 760/2016, I. ÚS 611/2017, IV. ÚS 21/2018, IV. ÚS 64/2020). Samotným prerokovaním veci na štátnom orgáne sa právna neistota osoby neodstráni. Ústavné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov (a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote) sa splní až právoplatným rozhodnutím štátneho orgánu, na ktorom sa osoba domáha odstránenia právnej neistoty týkajúcej sa svojich práv (pozri napr. I. ÚS 582/2015, I. ÚS 54/2016, I. ÚS 760/2016, I. ÚS 611/2017, IV. ÚS 21/2018, IV. ÚS 64/2020). Ústavný súd v tejto súvislosti opakovane zdôraznil, že čl. 48 ods. 2 ústavy v relevantnej časti ustanovuje imperatív, ktorý platí pre všetky súdne konania a ktorý vyjadruje predovšetkým záujem o to, aby sa čo najskôr odstránil stav právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia súdu, pretože jeho predlžovanie sa môže v konečnom dôsledku prejaviť ako odmietnutie výkonu spravodlivosti (PL. ÚS 25/01).

8. Súčasťou rozhodovacej činnosti ústavného súdu súvisiacej s namietaným porušením základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru je taktiež aj právny názor, podľa ktorého nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (IV. ÚS 147/04, IV. ÚS 221/05, III. ÚS 372/09, IV. ÚS 34/2020, IV. ÚS 77/2020, IV. ÚS 576/2020, IV. ÚS 610/2020). Ojedinelá nečinnosť súdu hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov sama osebe ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (I. ÚS 35/01, I. ÚS 42/01, III. ÚS 91/04, III. ÚS 59/05, III. ÚS 103/05, IV. ÚS 34/2020, IV. ÚS 77/2020, IV. ÚS 576/2020, IV. ÚS 610/2020). Na kratšie obdobia nečinnosti ústavný súd spravidla prihliada vtedy, keď sa vyskytli opakovane a zároveň významným spôsobom ovplyvnili dĺžku súdneho konania (I. ÚS 19/00, I. ÚS 39/00, I. ÚS 57/01).

9. Ústavný súd, vychádzajúc zo svojej judikatúry a zhodnotiac postup mestského súdu v napadnutom konaní v čase od 23. mája 2024 (po nadobudnutí právoplatnosti nálezu ústavného súdu č. k. II. ÚS 107/2024-46 zo 14. mája 2024), konštatuje, že v jeho postupe neidentifikoval obdobie nečinnosti a jednotlivé úkony vykonané podľa § 262 ods. 2 CSP majú obligatórnu povahu, v dôsledku čoho ich vykonanie nie je možné opomenúť (bez náležitej kompetenčnej zodpovednosti) pred predložením veci odvolaciemu súdu. Ich časová súslednosť sa nejaví napriek skoršiemu nálezu ústavného súdu ako vybočenie zo štandardu súdu (nepochybne) vyťaženej rozhodovacou činnosťou, keď je postup konajúceho súdu generovaný a podmienený procesnou nevyhnutnosťou zabezpečenia výkonu práv sporových strán. Pokiaľ ide o obdobie predchádzajúce označenému nálezu, to už bolo pokryté vyhodnotením prietahov ústavným súdom s účinkami *res iudicata* podľa

§ 55 písm. a) zákona o ústavnom súde a aj náležite vo vzťahu k zodpovednosti súdu voči sťažovateľovi sankcionované primeraným finančným zadosťučinením.

10. Navyše postup mestského súdu podľa § 262 ods. 2 CSP bol generovaný samotnou procesnou aktivitou sťažovateľky, ktorá proti rozsudku mestského súdu z 25. júna 2024 podala 22. augusta 2024 odvolanie, na čo má ako strana konania nepochybne právo (a čo ani ústavný súd nespochybňuje), ale v takomto prípade musí strana konania počítať aj s dobou potrebnou na vykonanie procesných úkonov pred predložením veci na rozhodnutie odvolaciemu súdu. Teda v dôsledku uplatnenia procesných práv účastníkom konania nepochybne dochádza k predĺženiu konania, zodpovednosť za tento stav neznáša oprávnená osoba, ale nemožno ju pripísať ani štátnemu orgánu konajúcemu vo veci (III. ÚS 242/03, IV. ÚS 218/04, II. ÚS 865/2014, II. ÚS 484/2016).

11. Týmito závermi ústavného súdu nie sú vylúčené konzekvencie prietahového postupu súdu (súdov) v ďalšom priebehu právoplatne neskončeného konania, čo však v momente aktuálneho rozhodovania ústavného súdu nie je materiálne podložené.

12. Vzhľadom na uvedený záver ústavný súd odmieta sťažovateľkou podanú ústavnú sťažnosť z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. februára 2025

Ladislav Duditš
predseda senátu